

فهرست

۹ برای شروع
۱۵ ۱ مبانی
۱۶ الکتریسته و قلب
۱۸ سلول‌های قلب
۲۲ زمان و ولتاژ
۲۴ موج‌های P، کمپلکس‌های QRS، موج‌های T و بعضی اجزای مستقیم
۳۲ نامگذاری خطوط مستقیم
۳۴ امواج و خطوط مستقیم EKG
۳۵ ساخته شدن امواج
۳۹ ۱۲ نما از قلب
۴۹ سخنی در مورد بردارها
۵۰ EKG ۱۲ لیدی نرمال
۶۰ آگاهی از موج‌ها در نوار قلبی نرمال
۶۲ جذابیت‌های آینده
۶۵ ۲ هایپرتروفی و بزرگی قات
۶۵ مقدمه‌ای کوتاه
۶۶ تعاریف
۶۸ محور
۷۶ محور
۷۹ انحراف محور، هایپرتروفی و بزرگی
۸۰ بزرگی دهلیزی
۸۱ بزرگی دهلیز راست
۸۲ بزرگی دهلیز چپ
۸۳ بزرگی دهلیزی
۸۴ هایپرتروفی بطنی
۹۱ اختلالات رپلاریزاسیون ثانویه به هایپرتروفی بطنی
۹۳ هایپرتروفی بطنی

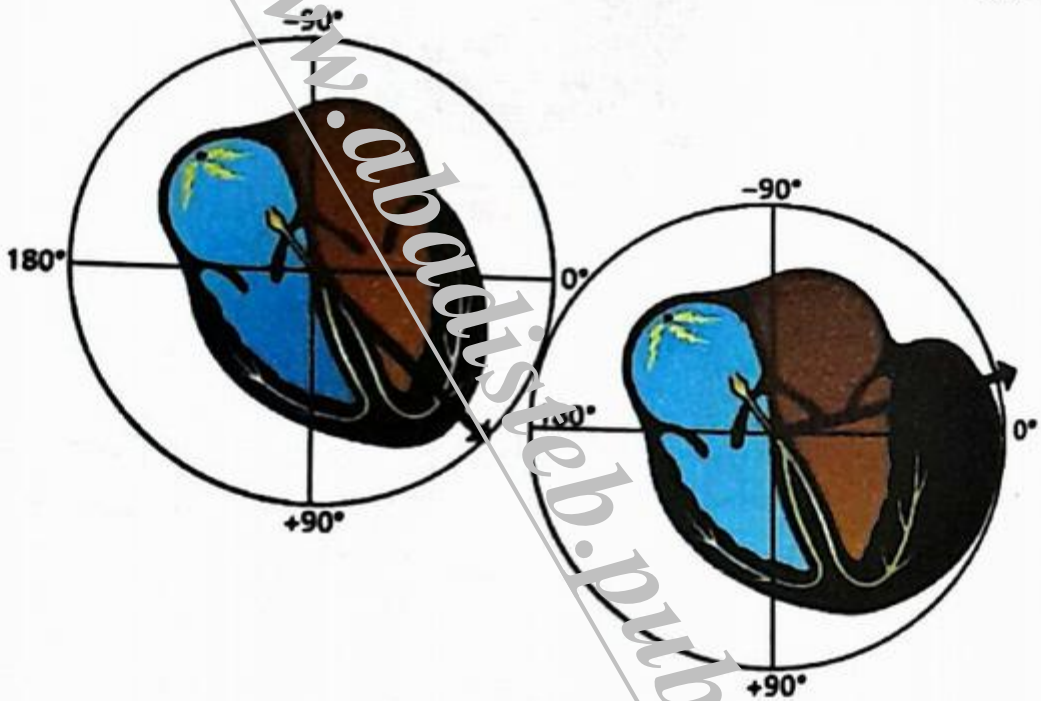
- ۳ آریتمی ۹۷
- تظاهرات بالینی آریتمی ها ۹۸
- چرا آریتمی ها رخ می دهند؟ ۹۹
- نوار (استریپ) های ریتم ۱۰۰
- چگونه تعداد ضربان قلب را با EKG تعیین کنیم ۱۰۳
- پنج نوع اصلی آریتمی ۱۰۶
- آریتمی های با منشأ سینوسی ۱۰۶
- آریتمی های با منشأ سینوسی ۱۱۲
- ریتم های نابه جا ۱۱۳
- ریتم های باز چرخش ۱۱۴
- چهار سؤال ۱۱۶
- آریتمی های فوق بطنی ۱۱۸
- آریتمی های بطنی ۱۳۶
- آریتمی های بطنی ۱۴۳
- آریتمی فوق بطنی در مقایسه با آریتمی بطنی ۱۴۴
- تاکی کاردی بطنی در مقایسه با تاکی کاردی فوق بطنی با Aberrancy ۱۴۹
- بررسی های الکتروفیزیولوژی (EPS) ۱۵۰
- دیفبریلاتورهای کاشتنی ۱۵۱
- دیفبریلاتورهای خارجی ۱۵۱
- ۴ بلوک های هدایتی** ۱۵۹
- بلوک هدایتی چیست؟ ۱۶۰
- بلوک های AV ۱۶۱
- بلوک های AV ۱۶۹
- بلوک شاخه باندل ۱۷۰
- بلوک شاخه باندل ۱۷۶
- همی بلوک ها ۱۷۷
- ترکیب بلوک شاخه باندل راست و همی بلوک ها ۱۸۱
- بلوک هایی که کاملاً به ثمر نمی رسند ۱۸۴
- نهایت بازی با بلوک ها: ترکیب بلوک های AV، بلوک شاخه باندل راست و همی بلوک ها ۱۸۵
- ضربان سازها ۱۸۶
- ۵ سندرم های Preexcitation** ۱۹۷
- Preexcitation چیست؟ ۱۹۷

۱۹۸ سندرم ولف - پارکینسون - وایت
۲۰۰ چرا Preexcitation اهمیت دارد؟
۲۰۶ Preexcitation
۲۰۹ ۶ انفارکتوس و ایسکمی میوکارد
۲۰۹ آنژین پایدار و سندرم‌های حاد کرونری
۲۱۲ چگونه انفارکتوس میوکارد را تشخیص دهیم؟
۲۱۴ انفارکتوس میوکارد با بالا رفتن قطعه ST (STEMI)
۲۲۴ تغییرات EKG در سیر STEMI در حال پیشرفت
۲۲۵ لوکالیزه کردن انفارکتوس
۲۴۰ آنژین بدون انفارکتوس
۲۴۳ محدودیت‌های EKG در تشخیص یک انفارکتوس
۲۴۴ تست استرس
۲۵۷ ۷ نکات پایانی
۲۵۸ اختلالات الکترولیتی
۲۶۳ هایپوترمی
۲۶۴ داروها
۲۶۹ بحث بیشتر در مورد فاصله QT
۲۷۱ سایر اختلالات قلبی
۲۷۶ اختلالات ریوی
۲۷۸ بیماری سیستم عصبی مرکزی
۲۷۹ اختلالات خواب
۲۸۰ مرگ ناگهانی قلبی
۲۸۳ قلب ورزشکار
۲۸۴ غربالگری قبل از شروع ورزش برای ورزشکاران
۲۸۵ ارزیابی قبل از عمل
۲۸۶ شرایط متفرقه
۲۹۵ ۸ جمع‌بندی
۲۹۶ روش ۹ مرحله‌ای برای خواندن EKG
۳۱۵ ۹ چگونه تمرین کنیم؟
۳۳۱ نمایه

انحراف محور، هایپرتروفی و بزرگی

چرا انحراف محور با هایپرتروفی و بزرگی ارتباط پیدا می‌کند؟ زیرا مفهوم انحراف محور در بهترین حالت به هایپرتروفی بطنی متناسب می‌گردد. بیاید در نظر بگیریم که به دنبال هایپرتروفی یک بطن چه اتفاقی در جریان الکتریکی روی می‌دهد؟

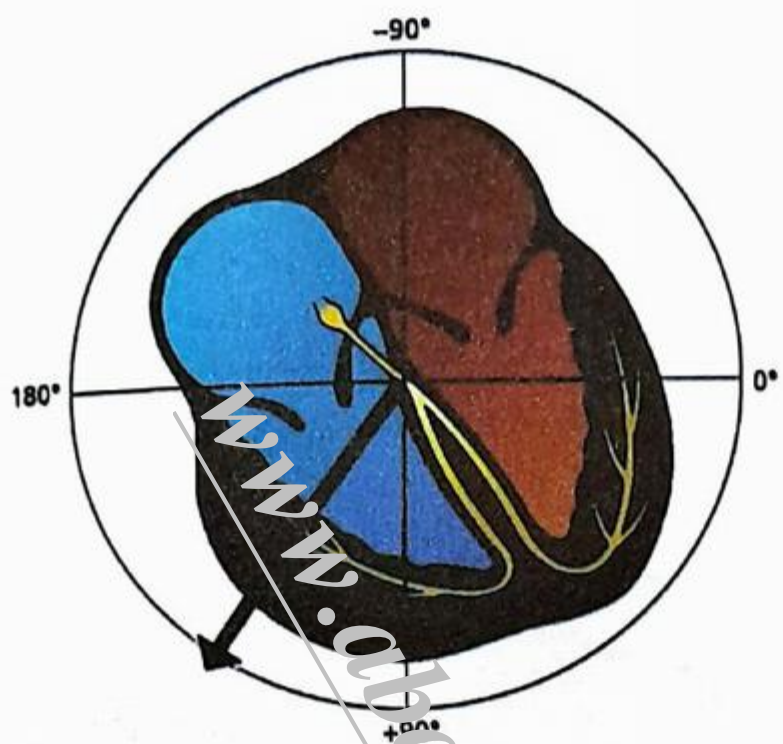
در قلب طبیعی، محور QRS بین 0° و $+90^\circ$ درجه قرار می‌گیرد که بازتابی از غلبه الکتریکی بطن چپ بزرگتر بر بطن راست است. تصور کنید یک مرد ۶۵ ساله که سال‌هاست فشارخون بالای خود را درمان نکرده است، به علت سردرد و کم آوردن نفس پیش شما می‌آید و فشارخون بسیار بالا در حد $190/115$ میلی‌متر جیوه از او کشف می‌کنید. این فشارخون بالای طول کشیده و شدید باعث شده بطن چپ برای مدت طولانی سخت کار کرده و دچار هایپرتروفی شود. در نتیجه، غلبه الکتریکی آن بر بطن راست هم بارزتر شده و بردار الکتریکی میانه بیشتر به سمت چپ کشیده شده است. نتیجه این وقایع، انحراف محور به سمت چپ است.

در هایپرتروفی بطن چپ محور الکتریکی بیشتر به سمت چپ متمایل شده و منجر به انحراف محور به چپ می‌شود.

هایپرتروفی بطن سمت راست شیوع بسیار کمتری داشته و نیازمند تغییری بزرگ در سهم بطن راست است تا بتواند بر نیروهای الکتریکی تولید شده توسط بطن چپ که به‌طور معمول، غالب است، غلبه کند. با این وجود، چنین اتفاقی در مبتلایان به بیماری انسدادی مزمن ریوی شدید که منجر به ایجاد فشارخون بالای شریان ریوی شود یا در مبتلایان به بیماری قلبی مادرزادی تصحیح نشده همراه با اضافه بار حجم یا اضافه بار فشار شدید در بطن راست، می‌تواند رخ دهد. اگر بطن راست زیاد هایپرتروفیه

شود، می‌تواند در EKG باعث جابه‌جایی محور QRS شود. محور الکتریکی میانه جریان به سمت راست کشیده می‌شود و نتیجه آن انحراف محور به سمت راست است.

در هایپرتروفی بطن راست محور الکتریکی به سمت راست جابه‌جا شده و انحراف محور به سمت راست ایجاد می‌کند.

اکنون زمان مناسبی است تا سه تغییری را که می‌توانند برای یک موج در EKG با بزرگی یا هایپرتروفی رخ دهند، مجدد بیان کنیم:

۱. موج می‌تواند مدت طولانی‌تری داشته باشد.
۲. موج می‌تواند عمق و دامنه بیشتری داشته باشد.
۳. محور الکتریکی موج می‌تواند از حالت طبیعی انحراف داشته باشد.

کرایتریای خاص EKG برای تشخیص بزرگی دهلیزی و هایپرتروفی بطنی وجود دارد که در صفحات بعد شرح داده شده است.

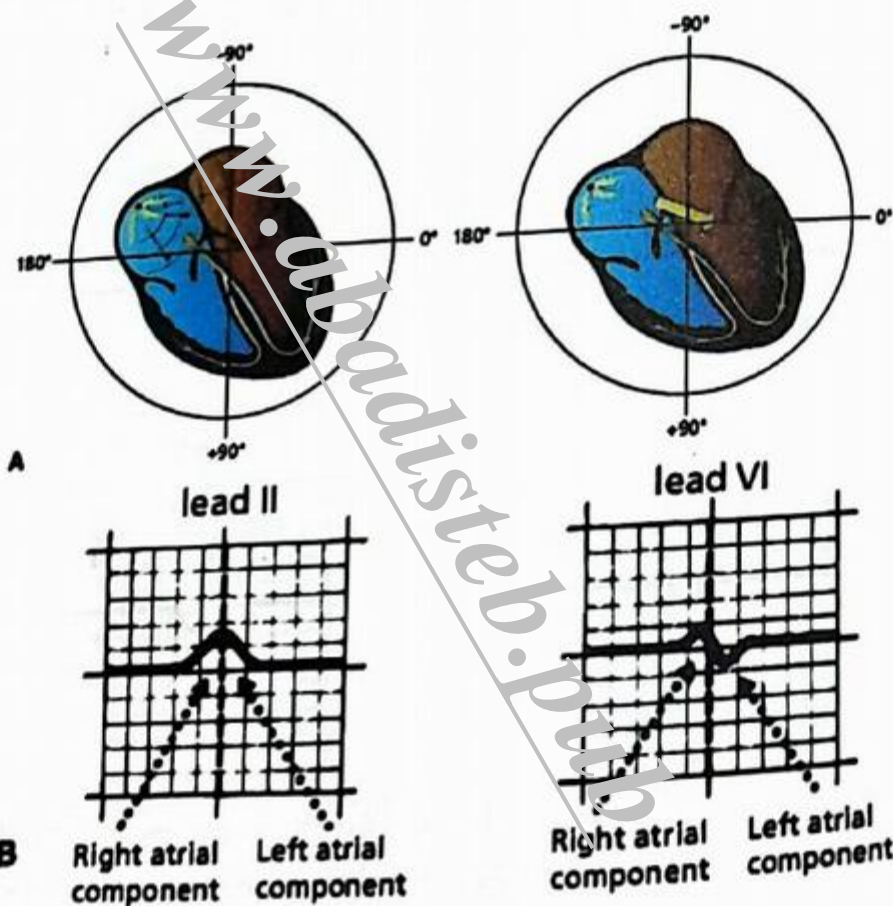
بزرگی دهلیزی

موج P طبیعی کمتر از ۰/۱۲ ثانیه طول می‌کشد و بزرگترین دامنه ارتفاع آن (یعنی ولتاژ)، خواه مثبت یا

۲. هایپرتروفی و بزرگی قلب - ۸۱

منفی، نباید از ۲/۵ میلی‌متر تجاوز کند. اولین قسمت موج P نشانگر دپلاریزاسیون دهلیز راست و قسمت دوم نشانگر دپلاریزاسیون دهلیز چپ است.

تقریباً تمام اطلاعاتی که برای ارزیابی بزرگی دهلیزی نیاز دارید از لیدهای II و V₁ به دست می‌آید. لید II مفید است چرا که تقریباً موازی جریان در دهلیز (موازی بردار میانه موج P) قرار گرفته است. بنابراین این لید بزرگترین موج مثبت را ثبت کرده و به هر گونه اختلال در دپلاریزاسیون دهلیزی بسیار حساس است. لید V₁ مفید است چرا که عمود بر جریان الکتریکی قرار گرفته و بنابراین دوفازی است و اجازه جداسازی آسان قسمت‌های مربوط به دهلیز راست و چپ را می‌دهد.

(A) دپلاریزاسیون نرمال دهلیز. (B) موج P نرمال در لید II و V₁. اولین جزء موج P نشانگر دپلاریزاسیون دهلیز راست و دومین جزء مربوط به دپلاریزاسیون دهلیز چپ است.

بزرگی دهلیز راست

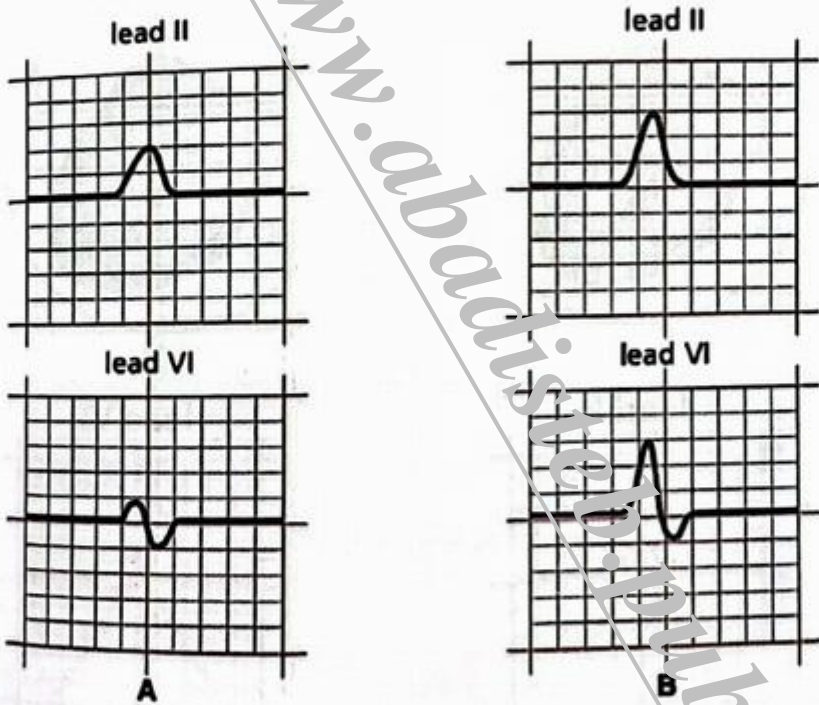
با بزرگی دهلیز راست، ارتفاع اولین قسمت موج P افزایش می‌یابد. عرض موج تغییر نمی‌کند چرا که بخش انتهایی موج P مربوط به دهلیز چپ است و تغییر نکرده باقی می‌ماند.

علاوه بر این، بزرگی دهلیز راست می‌تواند باعث غلبه دهلیز راست بر دهلیز چپ از لحاظ الکتریکی شود. ممکن است بردار دپلاریزاسیون دهلیزی به سمت راست کشیده شده و محور موج P به سمت راست یا حتی فراتر از $+90^\circ$ درجه کشیده شود. بنابراین بلندترین موج P در لید II نبوده و در لید aVF یا لید III ظاهر می‌شود.

در زیر، تصویر کلاسیک بزرگی دهلیز راست در لیدهای II و V_1 نشان داده شده که P پولمونل نام گرفته است چرا که اغلب به دلیل بیماری شدید ریوی ایجاد می‌شود.

بزرگی دهلیز راست با وجود موج‌های P با ارتفاع بیش از $2/5$ میلی‌متر در حداقل یکی از لیدهای تحتانی II، III و aVF تشخیص داده می‌شود.

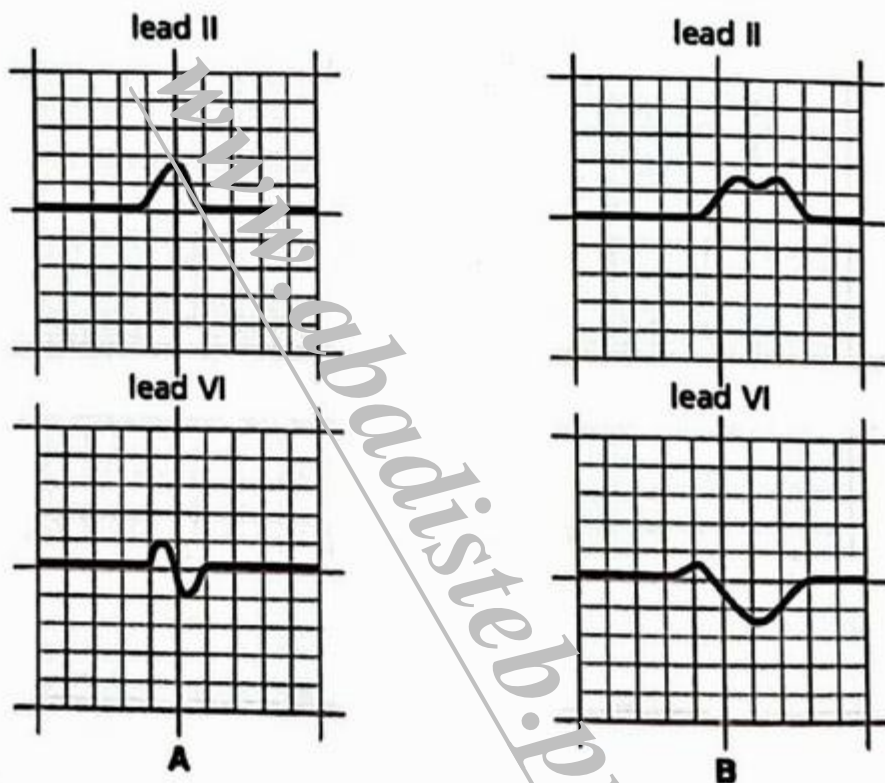
(A) موج P نرمال در لیدهای II و V_1 . (B) بزرگی دهلیز راست. به افزایش ارتفاع قسمت اول موج P (دهلیز راست) دقت کنید. قسمت انتهایی موج P مرتبط با دهلیز چپ است و به همین دلیل طول کلی موج P اساساً تغییری نمی‌کند.

بزرگی دهلیز چپ

در بزرگی دهلیز چپ، دامنه دومین قسمت موج P افزایش می‌یابد. تشخیص بزرگی دهلیز چپ نیازمند این است که قسمت پایانی (دهلیز چپ) موج P در لید V_1 بیش از ۱ میلی‌متر زیر خط ایزوالکتریک قرار گیرد (به یاد داشته باشید که لید V_1 روی طرف راست قلب قرار می‌گیرد، بنابراین وقتی که دهلیز چپ بزرگ شده دپلاریزه می‌شود، موج منفی بزرگتری در لید V_1 ایجاد می‌شود).

با این حال، تغییر مشخص تر در موج P افزایش مدت زمان آن است. این افزایش زمان بدین خاطر رخ می دهد که دپلاریزاسیون دهلیز چپ مربوط به قسمت پایانی موج P بوده و دپلاریزاسیون طولانی به آسانی دیده می شود (با بزرگی دهلیز راست، دپلاریزاسیون طول کشیده دهلیز راست با قسمت دهلیز چپ موج P پوشانده می شود). بنابراین تشخیص بزرگی دهلیز چپ نیازمند این است که قسمت پایانی موج P حداقل به اندازه یک خانه کوچک (۰/۰۴ ثانیه) عرض داشته باشد.

تصویر الکتروکاردیوگرافیک بزرگی دهلیز چپ، P میتراال نامیده شده است چرا که بیماری دریچه میتراال یک علت شایع بزرگی دهلیز چپ است.

(A) موج P نرمال در لیدهای II و V₁ (B) بزرگی دهلیز چپ. به افزایش مدت و ارتفاع قسمت انتهایی موج P که مرتبط با دهلیز چپ است دقت کنید.

بزرگی دهلیزی

برای تشخیص بزرگی دهلیزی، به لیدهای II و V₁ نگاه کنید.

بزرگی دهلیز راست با یافته های زیر مشخص می گردد:

۱. موج های P که عمقی بیش از ۲/۵ میلی متر در لیدهای تحتانی دارند.
۲. تغییری در مدت زمان موج P روی نمی دهد.
۳. انحراف احتمالی محور موج P به سمت راست دیده می شود.

بزرگی دهلیز چپ با یافته‌های زیر مشخص می‌گردد:

۱. عمق قسمت انتهایی (منفی) موج P افزایش یافته بوده و باید حداقل ۱ میلی‌متر زیر خط ایزوالکتریک در لید V₁ باشد.
۲. مدت زمان موج P افزایش یافته است و قسمت انتهایی (منفی) موج P باید حداقل یک خانه کوچک (۰/۰۴ ثانیه) عرض داشته باشد.
۳. هیچ انحراف محور بارزی دیده نمی‌شود چرا که دهلیز چپ به صورت نرمال از لحاظ الکتریکی غالب است.

باید تأکید شود که شواهد الکتروکاردیوگرافیک بزرگی دهلیزی (مخصوصاً بزرگی دهلیز چپ) گاهی هیچ اثر پاتولوژیک آشکاری نداشته و در این موارد صرفاً بازتابی از اختلال هدایتی غیراختصاصی است. اختلالات محور موج P می‌تواند در مواردی که ریت قلبی از منبعی به جز گره سینوسی آغاز می‌شود نیز، دیده شود، موردی که در ادامه بررسی خواهیم کرد. بنابراین تفسیر بزرگی دهلیز در EKG باید با در نظر گرفتن شرایط بالینی انجام شود (در هر شرایطی ایده خوبی است!)

هایپرتروفی بطنی

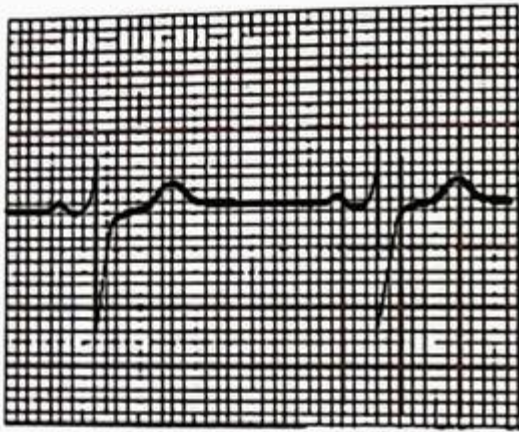
تشخیص هایپرتروفی بطنی نیازمند ارزیابی دقیق کمپلکس QRS در لیدهای بسیار است.

هایپرتروفی بطن راست

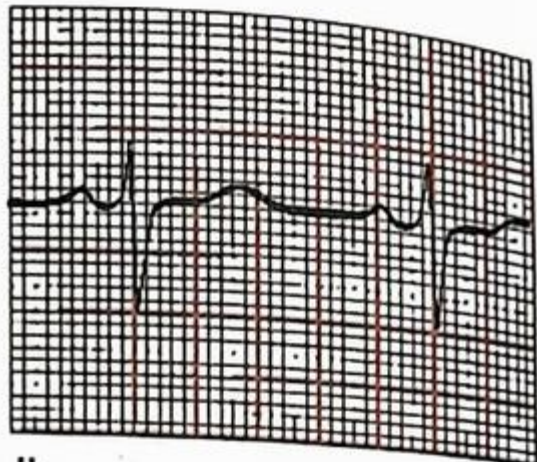
با نگاه کردن به لیدهای اندامی

در لیدهای اندامی، شاخص‌ترین ویژگی همراه با هایپرتروفی بطن راست، انحراف محور به سمت راست است که در این صورت محور کمپلکس QRS که به صورت نرمال بین ۰ و +۹۰ درجه است، بین +۹۰ تا +۱۸۰ درجه منحرف می‌گردد. این تغییر، بازتابی از غلبه الکتریکی جدید بطن راست است که معمولاً لحاظ الکتریکی مغلوب است.

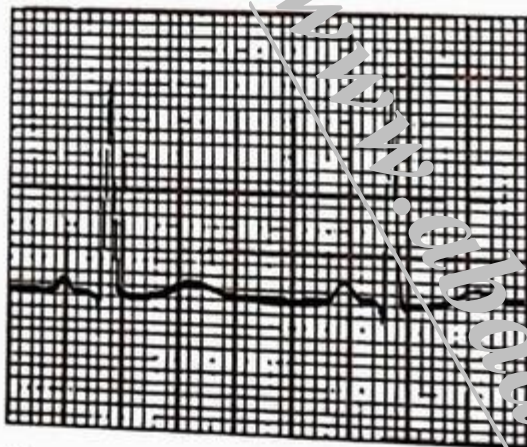
بسیاری از متخصصان قلب، بر این باورند که محور QRS باید از +۱۰۰ درجه تجاوز کند تا تشخیص هایپرتروفی بطنی راست گذاشته شود. بنابراین، کمپلکس QRS در لید I (که در صفر درجه جهت‌گیری شده است) باید بیشتر منفی باشد تا مثبت.

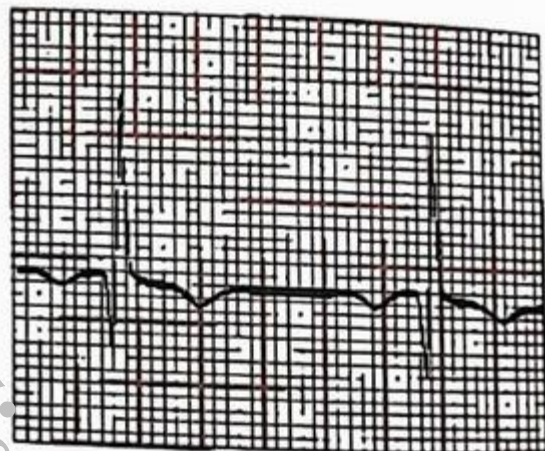
I

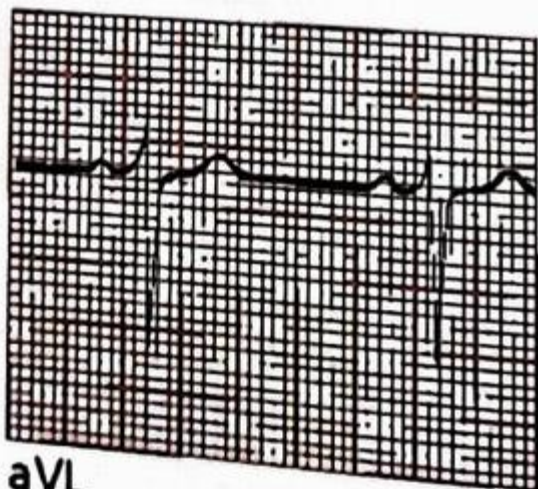
II

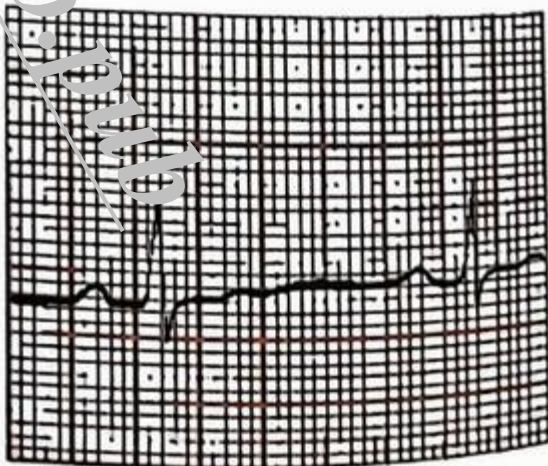
III

aVR

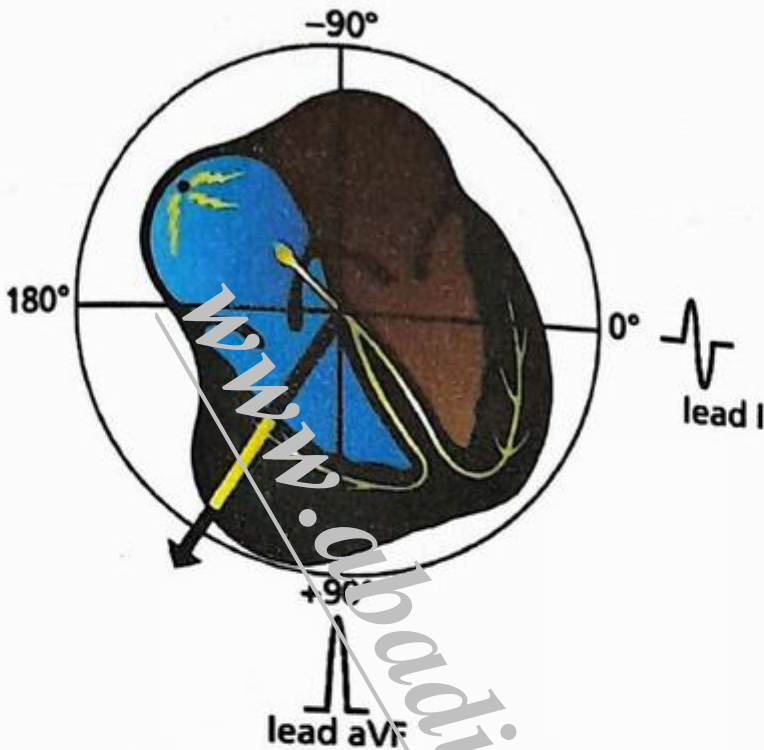

aVL

aVF

www.studystart.com
www.studystart.com
www.studystart.com

در هایپرتروفی بطن راست، محور کمپلکس QRS به راست منحرف می‌شود. EKG انحراف محور به راست را نشان می‌دهد. علاوه بر این، کمپلکس QRS در لید I، کمی منفی است، معیاری که بسیاری معتقدند برای تشخیص دقیق هایپرتروفی بطن راست، وجود آن ضروری است.

با نگاه کردن به لیدهای پره کوردیال

لیدهای پره کوردیال هم می‌توانند در تشخیص هایپرتروفی بطن راست مفید باشند. همانطور که انتظار می‌رود، الگوی طبیعی پیشرفت موج R، یعنی افزایش ارتفاع موج R با حرکت به سمت چپ از V_1 به V_6 ، مختل می‌گردد. به جای افزایش عمق موج R با نزدیک شدن لیدها به بطن چپ، عکس این حالت روی می‌دهد. موج R بزرگ در لید V_1 وجود دارد که روی بطن راست هایپرتروفیه قرار می‌گیرد و موج R کوچک در لیدهای V_6 و V_s دیده می‌شود که روی بطن چپ نرمال اما هم اکنون از لحاظ الکتریکی مغلوب قرار می‌گیرد. به طور مشابهی، موج S در لید V_1 کوچک است در حالی که موج S در لید V_6 بزرگ است. این معیارها در ساده‌ترین حالت ممکن بیان شده‌اند:

- در لید V_1 ، موج R بزرگتر از موج S است.
- در لید V_6 ، موج S بزرگتر از موج R است.

شایع‌ترین علل هایپرتروفی بطن راست، بیماری ریوی و بیماری مادرزادی قلبی است.